

ἦσαι ἡσυχος. Κάθισον εἰς αὐτὴν τὴν ἀναπαυτικὴν ἔδραν καὶ πρὶν ἔλθαι ἀταράχως τὴν ἔλευσιν τῆς Λαύρας».

Ὁ λόρδος Βρέντων ἐκάθισεν· ἡ δὲ λαίδυ Ζαὶν ἐξῆλθε τῆς θούσης καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθεν ὀδυροῦσα τὴν κόμισσαν. Ὁ φρενοβλαβῆς εἶδε τὸ ὄν, ὅπερ ἐπροξέντησε τὴν ἀσθένειάν του κατέστη κάτωχρος, ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χειρῶν καὶ ἔκλαυσε πικρότατα. Ἡ κόμισσα ἔνευσεν εἰς τὴν λαίδυ Ζαὶν ὅπως ἀποσυρθῆ. Ἐκείνη δὲ, καίτοι δισταζούσα, ὑπήκουσεν.

«Ἦσο ἀσθενής»; εἶπεν ἡ κόμισσα τρυφερῶς.

«Ἦμην φρενοβλαβῆς». Ἀπήντησε μετὰ τινὰ διάκοπὴν ὁ λόρδος Βρέντων. «Γνωρίζω τώρα τὴν θέσιν μου διότι ἀνέκτησα λογικόν. Πόσον σοὶ εἶμαι εὐγνώμων δι' αὐτὴν σου τὴν ἐπίσκεψιν».

«Ὅχι· ἡσθένησας μόνον· ἀλλ' εἶσαι καλλίτερον, καὶ θὰ ταχέως δεύσης καὶ θὰ μ' ἐπισκεφθῆς εἰς τὴν ἑπαυλίν μου, δὲν ἐπιούτως»;

Ὁ νέος λόρδος δὲν ἀπήντησεν· ἀλλὰ γονυπετήσας ἐνώπιόν του ἠτένισεν ἱκετευτικῶς εἰς τὴν θεῖαν αὐτῆς μορφήν· Αὕτη ὑπερέβη ἢ σκληροτέρα δοκιμασία, ἣν ποτε ὑπέφερον ἡ καρδία της. Ἐλεός της διὰ τὸν λατρευτὴν σχεδὸν ἐξήγειρεν ἔρωτα δι' αὐτὴν.

«Καὶ ἀπέρχεσθε ταχέως τῆς Ἀγγλίας»; ἠρώτησεν.

«Ὅχι ἀμέσως».

«Εὑρετε τὸν φυγάδα»;

«Ναί».

«Καὶ εἶνε τῷ ὄντι φρενοβλαβῆς»;

«Ὁ νοῦς εἶνε ἐν τινὶ βαθμῷ βεβλαμμένος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρώτου δὲν ἔχει ἀνάγκην ἢ ἀναπαύσεως».

«Καὶ πῶς εἶνε ὁ δὲ—Κλαίρον»;

«Ἀξιολογώτατα. Θὰ σ' ἐπισκεφθῆ αὔριον· δηλαδὴ ἐάν θὰ δύνησαι νὰ τὸν δεχθῆς».

«Ὡ ναί, τὸν περιμένω. Ἐχετε τελευταίως εἰδήσεις παρὰ τοῦ φίλου ἡμῶν Φουκέ»;

«Ναί».

«Καὶ πῶς ἔχει»;